

DEN EUROPÆISKE UNION

EUROPA-PARLAMENTET

RÅDET

**Strasbourg, den 23. oktober 2018
(OR. en)**

**2016/0413 (COD)
LEX 1832**

**PE-CONS 49/1/18
REV 1**

**UD 142
ECOFIN 683
CRIMORG 96
DROIPEN 98
EF 188
ENFOCUSTOM 147
CODEC 1194**

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING
OM KONTROL MED LIKVIDE MIDLER,
DER FØRES IND I ELLER UD AF UNIONEN,
OG OM OPHÆVELSE AF FORORDNING (EF) NR. 1889/2005**

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS
FORORDNING (EU) 2018/...**

af 23. oktober 2018

**om kontrol med likvide midler, der føres ind i eller ud af Unionen,
og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1889/2005**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 33 og 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure², og

ud fra følgende betragtninger:

¹ EUT C 246 af 28.7.2017, s. 22.

² Europa-Parlamentets holdning af 12.9.2018 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 9.10.2018.

- (1) Fremme af en harmonisk, holdbar og inklusiv udvikling af det indre marked som et område, hvor varer, personer, tjenesteydelser og kapital kan bevæge sig frit og sikkert, er en af Unionens prioriteter.
- (2) Genindførslen af udbytte af ulovlige handlinger i økonomien og omdirigering af penge til at finansiere ulovlige handlinger skaber fordrejninger og urimelige konkurrencemæssige ulemper for lovlige borgere og virksomheder og udgør derfor en trussel mod det indre markeds funktion. Disse praksisser fremmer desuden kriminelle handlinger og terrorvirksomhed, som bringer unionsborgernes sikkerhed i fare. Derfor har Unionen truffet forholdsregler for at beskytte sig selv.

- (3) En af grundpillerne i de forholdsregler, som Unionen traf, var Rådets direktiv 91/308/EØF¹, hvorved finansielle institutter, juridiske personer og visse erhverv blev pålagt en række foranstaltninger og forpligtelser vedrørende bl.a. gennemsigtighed og registrering samt kundelegitimation, og der blev fastsat en forpligtelse til at indberette mistænkelige transaktioner til nationale finansielle efterretningsenheder (FIU'er). FIU'er blev nedsat som knudepunkter til at vurdere sådanne transaktioner, samarbejde med deres modparter i andre lande og om nødvendigt tage kontakt til de retslige myndigheder. Direktiv 91/308/EØF er siden blevet ændret og erstattet ad flere omgange. Bestemmelserne om forebyggelse af hvidvask af penge er i øjeblikket fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849².

¹ Rådets direktiv 91/308/EØF af 10. juni 1991 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge (EFT L 166 af 28.6.1991, s. 77).

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).

- (4) I lyset af risikoen for at anvendelsen af direktiv 91/308/EØF ville føre til øgede bevægelser af likvide midler til ulovlige formål, hvilket kunne udgøre en trussel for det finansielle system og det indre marked, blev direktivet suppleret med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1889/2005¹. Nævnte forordning sigter mod at forhindre og afsløre hvidvask af penge og finansiering af terrorisme ved at indføre en kontrolordning for fysiske personer, som rejser ind i eller ud af Unionen med kontanter eller ihændeleverpapirer til en værdi af 10 000 EUR eller derover eller et tilsvarende beløb i anden valuta. Begrebet »rejse ind i eller ud af Unionen« eller »føres ind i eller ud af Unionen« bør defineres under henvisning til Unionens område som defineret i artikel 355 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) for at sikre, at nærværende forordning har det bredest mulige anvendelsesområde, og at ingen områder er undtaget fra dens anvendelse og udgør en mulighed for at omgå gældende kontrol.
- (5) Ved forordning (EF) nr. 1889/2005 gennemførtes i Fællesskabet de internationale standarder for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, som er udviklet af Den Finansielle Aktionsgruppe (FATF).

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1889/2005 af 26. oktober 2005 om kontrol med likvide midler, der indføres til eller forlader Fællesskabet (EFT L 309 af 25.11.2005, s. 9).

- (6) FATF, oprettet på G7-topmødet i Paris i 1989, er et mellemstatsligt organ, der fastsætter standarder for og fremmer en effektiv gennemførelse af retlige, reguleringsmæssige og operationelle foranstaltninger til bekæmpelse af hvidvask af penge, finansiering af terrorisme og andre dertil knyttede trusler mod integriteten af det internationale finansielle system. Flere medlemsstater er medlem af FATF eller er repræsenteret i FATF gennem regionale organer. Unionen er repræsenteret i FATF ved Kommissionen og har forpligtet sig til effektivt at gennemføre FATF's anbefalinger. FATF's anbefaling nr. 32 om pengekurere præciserer, at foranstaltninger bør være på plads for passende kontrol med likvide midlers bevægelser på tværs af grænserne.
- (7) I direktiv (EU) 2015/849 identificeres og beskrives en række kriminelle handlinger, hvorfra udbyttet risikerer at være genstand for hvidvask eller blive anvendt til finansiering af terrorisme. Udbyttet af disse kriminelle handlinger transporteres ofte over Unionens ydre grænser med henblik på hvidvask eller brug til at finansiere terrorisme. Denne forordning bør tage højde herfor og fastsætte et sæt regler, der ud over at bidrage til forebyggelsen af hvidvask af penge, navnlig underliggende forbrydelser såsom skattekriminalitet som defineret i national ret, og finansiering af terrorisme som sådan gør det lettere at forebygge, afsløre og efterforske de kriminelle handlinger, der er defineret i direktiv (EU) 2015/849.

- (8) Der er gjort fremskridt med hensyn til indsigt i de mekanismer, der anvendes til at føre ulovligt erhvervede værdier over grænserne. Som følge heraf er FATF-anbefalingerne blevet opdateret, der er ved direktiv (EU) 2015/849 indført ændringer af Unionens retlige ramme, og ny bedste praksis er blevet udviklet. Der er i lyset af denne udvikling og på grundlag af evalueringen af den eksisterende EU-lovgivning behov for at ændre forordning (EF) nr. 1889/2005. Eftersom dette vil kræve yderst omfattende ændringer, bør forordning (EF) nr. 1889/2005 dog ophæves og erstattes af en ny forordning.
- (9) Nærværende forordning berører ikke medlemsstaternes mulighed for i national ret at foreskrive yderligere national kontrol med likvide midlers bevægelser inden for Unionen, forudsat at denne kontrol er i overensstemmelse med Unionens grundlæggende frihedsrettigheder, navnlig artikel 63 og 65 i TEUF.
- (10) Et regelsæt på EU-plan, der vil gøre det muligt at foretage sammenlignelig kontrol af likvide midler i Unionen, vil i betydelig grad lette bestræbelserne på at forebygge hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

- (11) Denne forordning vedrører ikke foranstaltninger truffet af Unionen eller medlemsstaterne i medfør af artikel 66 i TEUF til begrænsning af kapitalbevægelser, som medfører eller truer med at medføre alvorlige vanskeligheder for Den Økonomiske og Monetære Unions funktion, eller i medfør af samme traktats artikel 143 og 144 som følge af en pludselig betalingsbalancekrise.
- (12) Toldmyndighederne bør fortsat fungere som kompetente myndigheder med henblik på denne forordning i betragtning af deres tilstedeværelse ved Unionens ydre grænser, deres ekspertise i udførelsen af kontrol af passagerer og gods, der passerer de ydre grænser, og deres erfaring med anvendelsen af forordning (EF) nr. 1889/2005. Samtidig bør medlemsstaterne fortsat kunne udpege andre nationale myndigheder, som er til stede ved den ydre grænse, til at fungere som kompetente myndigheder. Medlemsstaterne bør fortsat sørge for tilstrækkelig uddannelse af toldmyndighedernes og andre nationale myndigheders medarbejdere i at gennemføre disse kontroller, herunder i emnet hvidvask af penge baseret på likvide midler.

- (13) Et af de centrale begreber i denne forordning er »likvide midler«, som bør defineres således, at det omfatter fire kategorier: kontanter, ihændekeeperpapirer, råvarer anvendt som højlikvide værdiopbevaringsmidler og visse typer af forudbetalte kort. Visse ihændekeeperpapirer, råvarer anvendt som højlikvide værdiopbevaringsmidler og forudbetalte kort, som ikke er knyttet til en bankkonto, og som kan opbevare pengebeløb, som er vanskelige at opdage, må på grund af deres særlige egenskaber forventes at blive anvendt i stedet for kontanter som et anonymiseret middel til at føre værdier over de ydre grænser på en måde, som de offentlige myndigheder ikke kan spore ved hjælp af klassiske overvågningssystemer. Denne forordning bør derfor fastlægge de væsentlige elementer i definitionen af »likvide midler« og samtidig give Kommissionen mulighed for at ændre de ikkevæsentlige elementer i denne forordning som reaktion på kriminelle og medvirkende personers forsøg på at omgå en kontrolforanstaltning, der begrænser sig til én type af højlikvide værdiopbevaringsmidler, ved at føre en anden type over de ydre grænser. Hvis en sådan adfærd viser sig at være særlig hyppig, er det afgørende, at der hurtigt træffes foranstaltninger til at rette op på situationen. På trods af den store risiko, der er forbundet med virtuelle valutaer, hvilket er dokumenteret i Kommissionens rapport af 26. juni 2017 om vurderingen af de risici for hvidvask og finansiering af terrorisme, der påvirker det indre marked og vedrører grænseoverskridende aktiviteter, har toldmyndighederne ikke kompetence til at overvåge disse.
- (14) Ihændekeeperpapirer sætter den fysiske ihændekeeper i stand til at gøre krav på betaling af et finansielt beløb uden registrering eller navns nævnelse. De kan let bruges til at overføre store beløb og udviser lignende egenskaber som kontanter med hensyn til likviditet, anonymitet og risiko for misbrug.

- (15) Råvarer anvendt som højlikvide værdiopbevaringsmidler frembyder høj værdi i forhold til deres volumen, og der eksisterer et let tilgængeligt internationalt handelsmarked for dem, som gør det muligt at omsætte dem til kontanter, samtidig med at transaktionsomkostningerne er beskedne. Sådanne råvarer frembydes for det meste i standardiseret form, hvilket giver mulighed for hurtigt at kontrollere deres værdi.
- (16) Forudbetalte kort er anonyme kort, der anvendes til opbevaring af eller til at give adgang til en pengeværdi eller til pengemidler, som kan anvendes til betalingstransaktioner, til at erhverve varer eller tjenesteydelser eller til at indløse kontanter. De er ikke knyttet til en bankkonto. Forudbetalte kort omfatter anonyme forudbetalte kort som omhandlet i direktiv (EU) 2015/849. De anvendes bredt til en række legitime formål, og nogle af disse instrumenter har også en klar samfundsmæssig relevans. Sådanne forudbetalte kort er lette at overdrage og kan anvendes til at overføre betydelige værdier over de ydre grænser. Derfor er det nødvendigt at medtage forudbetalte kort i definitionen af likvide midler, navnlig hvis de kan købes uden procedurer for passende omhu for så vidt angår kundekendskab. Det vil give mulighed for at udvide kontrollen til visse typer af forudbetalte kort under hensyntagen til den tilgængelige teknologi, hvis beviserne giver belæg herfor, forudsat at udvidelse af sådan kontrol sker under behørig hensyntagen til forholdsmæssigheden og praktiske håndhævelsesaspekter.

- (17) For at forebygge hvidvask af penge og finansiering af terrorisme bør fysiske personer, der rejser ind i eller ud af Unionen, pålægges en forpligtelse til at angive likvide midler. For ikke at begrænse den frie bevægelighed unødigt eller overbebyrde borgere og myndigheder med administrative formaliteter bør der fastsættes en tærskel for angivelsesforpligtelsen på 10 000 EUR. Angivelsesforpligtelsen bør gælde for bærere, som bærer et sådant beløb på sig, eller som medbringer et sådant beløb i deres bagage eller i det transportmiddel, hvori de passerer de ydre grænser. De bør pålægges at stille de likvide midler til rådighed for de kompetente myndigheder med henblik på kontrol og om nødvendigt fremlægge dem for disse myndigheder. Definitionen af »bærer« bør forstås således, at den ikke omfatter bærere, som udfører erhvervmæssig transport af varer eller personer.
- (18) For så vidt angår bevægelser af uledsagede likvide midler, f.eks. likvide midler der indføres til eller udføres af Unionen i postforsendelse, med kurer, i uledsaget bagage eller i containergods, bør de kompetente myndigheder have beføjelse til enten systematisk eller individuelt fra sag til sag at kræve, at afsenderen eller modtageren eller en repræsentant herfor foretager en indberetningsangivelse i overensstemmelse med nationale procedurer. En sådan indberetning bør indeholde en række elementer, der ikke er omfattet af den sædvanlige dokumentation, som fremlægges for toldmyndighederne, såsom forsendelsesdokumenter og toldangivelser. Sådanne elementer er de likvide midlers oprindelse, bestemmelsessted, økonomiske oprindelse og tiltænkte anvendelse. Der bør gælde en tærskel for forpligtelsen til at indberette uledsagede likvide midler identisk med den tærskel, der gælder for likvide midler, der transporteres af bærere.

- (19) En række standardiserede dataelementer vedrørende likvide midlers bevægelser, såsom personoplysninger om angiveren, ejeren eller modtageren samt de likvide midlers økonomiske oprindelse og tiltænkte anvendelse, bør registreres for at opfylde denne forordnings målsætninger. Det er navnlig nødvendigt, at angiveren, ejeren eller modtageren giver deres personlige oplysninger som indeholdt i deres identifikationsdokumenter for mest muligt at reducere risikoen for, at der opstår fejl vedrørende deres identitet, og forsinkelser som følge af eventuel efterfølgende behov for verificering.
- (20) For så vidt angår forpligtelsen til at angive ledsagede likvide midler og forpligtelsen til at indberette uledsagede likvide midler bør de kompetente myndigheder tillægges beføjelser til at foretage alle nødvendige kontroller af personer, deres bagage, det transportmiddel, der er anvendt ved passagen af de ydre grænser, og alle uledsagede forsendelser eller beholdere, som passerer den pågældende grænse, og som muligvis indeholder likvide midler, eller af et transportmiddel, der transporterer dem. I tilfælde af manglende overholdelse af disse forpligtelser bør de kompetente myndigheder på eget initiativ udarbejde en angivelse med henblik på efterfølgende videregivelse af de relevante oplysninger til andre myndigheder.
- (21) For at sikre ensartet anvendelse fra de kompetente myndigheders side bør kontroller primært bygge på en risikoanalyse med henblik på at identificere og vurdere risici og udvikle de nødvendige modforanstaltninger.

- (22) Oprettelsen af en fælles ramme for risikostyring bør ikke hindre de kompetente myndigheder i at foretage stikprøvekontroller eller spontane kontroller, når som helst de anser det for nødvendigt.
- (23) Hvis de kompetente myndigheder opdager et beløb i likvide midler, som er under tærsklen, men hvor der er indikationer på, at de likvide midler kan være knyttet til kriminelle handlinger, som er omfattet af denne forordning, bør de i tilfælde af ledsagede likvide midler kunne registrere oplysninger om bæreren, ejeren og, hvor de er til rådighed, den tiltænkte modtager af de likvide midler, herunder det fulde navn, kontaktoplysninger, nærmere oplysninger om de likvide midlers art og beløb eller værdi, deres økonomiske oprindelse og tiltænkte anvendelse.
- (24) I tilfælde af uledsagede likvide midler bør de kompetente myndigheder kunne registrere oplysninger om angiveren, ejeren, afsenderen og modtageren eller den tiltænkte modtager af de likvide midler, herunder det fulde navn, kontaktoplysninger, nærmere oplysninger om de likvide midlers art og beløb eller værdi, deres økonomiske oprindelse og tiltænkte anvendelse.

- (25) Disse oplysninger bør videregives til den pågældende medlemsstats FIU, i hvilken forbindelse medlemsstaten bør sikre, at FIU'en uopfordret eller på anmodning videregiver eventuelle relevante oplysninger til de øvrige medlemsstaters FIU'er. De pågældende enheder er udpeget til at fungere som knudepunkter i bekæmpelsen af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, som modtager og behandler oplysninger fra forskellige kilder, såsom finansielle institutioner, og analyserer disse oplysninger med henblik på at vurdere, om der er grundlag for yderligere efterforskning, selv om det ikke nødvendigvis står klart for de kompetente myndigheder, som indsamler angivelserne og udfører kontroller efter denne forordning. For at sikre en effektiv informationsstrøm bør FIU'erne alle være forbundet med det toldinformationssystem («CIS»), som er etableret ved Rådets forordning (EF) nr. 515/97¹, og de oplysninger, der tilvejebringes eller udveksles mellem kompetente myndigheder og FIU'er, bør være forenelige og sammenlignelige.
- (26) I erkendelse af betydningen af en effektiv udveksling af oplysninger mellem de relevante myndigheder, herunder FIU'er inden for deres juridiske ramme, for en vellykket opfølgning af denne forordning og af nødvendigheden af at styrke samarbejdet mellem FIU'erne i Unionen bør Kommissionen senest den 1. juni 2019 vurdere muligheden for at oprette en fælles mekanisme til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.
- (27) I denne sammenhæng er det uhyre relevant at afsløre beløb af likvide midler under tærsklen i tilfælde, hvor der er indikationer på kriminelle handlinger. Derfor bør det også være muligt at udveksle oplysninger vedrørende beløb under tærsklen med de kompetente myndigheder i andre medlemsstater, hvis der er indikationer på kriminelle handlinger.

¹ Rådets forordning (EF) nr. 515/97 af 13. marts 1997 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og om samarbejde mellem disse og Kommissionen med henblik på at sikre den rette anvendelse af told- og landbrugsbestemmelserne (EFT L 82 af 22.3.1997, s. 1).

- (28) Eftersom de likvide midler, der er genstand for kontrol efter denne forordning, bevæger sig over de ydre grænser, og i betragtning af vanskeligheden ved at skride til handling, når først de likvide midler har forladt indførsels- eller udførselsstedet, og af den hermed forbundne risiko ved en ulovlig anvendelse af selv små beløb, bør de kompetente myndigheder have mulighed for midlertidigt at tilbageholde likvide midler i særlige tilfælde under anvendelse af særlige kontrolforanstaltninger: for det første hvis forpligtelsen til at angive eller indberette likvide midler ikke er blevet opfyldt, og for det andet hvis der er indikationer på kriminelle handlinger, uanset beløbsstørrelsen eller om de likvide midler er ledsagede eller uledsagede. I lyset af arten af sådan midlertidig tilbageholdelse og af den indvirkning, den kan have på den frie bevægelighed og ejendomsretten, bør tilbageholdelsens varighed begrænses til den tid, som andre kompetente myndigheder som absolut minimum har brug for til at fastslå, om der er grundlag for yderligere indgreb, såsom efterforskning eller beslaglæggelse af de likvide midler på grundlag af andre retlige instrumenter. En afgørelse om midlertidig tilbageholdelse af likvide midler efter denne forordning bør ledsages af en begrundelse og indeholde en tilstrækkelig beskrivelse af, hvilke specifikke faktorer der har resulteret i foranstaltningen. Det bør være muligt at forlænge varigheden af den midlertidige tilbageholdelse af de likvide midler i særlige og behørigt vurderede tilfælde, bl.a. når kompetente myndigheder har vanskeligheder med at fremskaffe oplysninger om en potentiel kriminel handling, bl.a. når kommunikation med et tredjeland er påkrævet, når dokumenter er nødt til at blive oversat, eller når det er vanskeligt at identificere og kontakte afsenderen eller modtageren i tilfælde af uledsagede likvide midler. Hvis der ved tilbageholdelsesperiodens udløb ikke er truffet nogen afgørelse om yderligere indgreb, eller hvis den kompetente myndighed beslutter, at der ikke er grundlag for at tilbageholde de likvide midler yderligere, bør midlerne omgående frigives til den person, som de likvide midler blev midlertidigt tilbageholdt fra, bæreren eller ejeren, alt afhængigt af situationen.

- (29) For at øge bevidstheden om denne forordning bør medlemsstaterne i samarbejde med Kommissionen udvikle passende materialer om forpligtelsen til at angive eller indberette likvide midler.
- (30) Det er af afgørende betydning, at de kompetente myndigheder, som indsamler oplysninger i henhold til denne forordning, fremsender disse rettidigt til den nationale FIU, således at den nationale FIU kan analysere oplysningerne yderligere og sammenholde dem med andre oplysninger som fastsat i direktiv (EU) 2015/849.

(31) Med henblik på denne forordning bør de kompetente myndigheder, hvis de registrerer en manglende angivelse eller indberetning af likvide midler, eller hvis der er indikationer på kriminelle handlinger, straks udveksle disse oplysninger med de kompetente myndigheder i andre medlemsstater via passende kanaler. Sådant udveksling af oplysninger vil være rimelig, eftersom personer, der ikke har overholdt forpligtelsen til at angive eller indberette likvide midler, og som pågribes i én medlemsstat, sandsynligvis vil udvælge sig en anden indførsels- eller udførselsmedlemsstat, hvor de kompetente myndigheder ikke vil have kendskab til deres tidligere overtrædelse. Udveksling af sådanne oplysninger bør være obligatorisk for at sikre, at denne forordning anvendes ensartet i alle medlemsstater. Såfremt der er indikationer på, at de likvide midler har forbindelse til kriminelle handlinger, som kan skade Unionens finansielle interesser, bør disse oplysninger også gøres tilgængelige for Kommissionen, for Den Europæiske Anklagemyndighed som oprettet ved Rådets forordning (EU) 2017/1939¹ af de medlemsstater, der deltager i et forstærket samarbejde i henhold til nævnte forordning, og for Europol som oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794². Med henblik på at nå nærværende forordnings mål med hensyn til at forebygge og afskrække omgåelse af forpligtelsen til at angive eller indberette likvide midler bør det også være obligatorisk at udveksle anonymiserede oplysninger om risici og resultater af risikoanalyser mellem medlemsstaterne og med Kommissionen i overensstemmelse med de standarder, der fastsættes i gennemførelsesretsakter vedtaget i henhold til nærværende forordning.

¹ Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed («EPPO») (EUT L 283 af 31.10.2017, s. 1).

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 af 11. maj 2016 om Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2009/371/RIA, 2009/934/RIA, 2009/935/RIA, 2009/936/RIA og 2009/968/RIA (EUT L 135 af 24.5.2016, s. 53).

- (32) Det bør under forudsætning af passende garantier være muligt at udveksle oplysninger mellem en medlemsstats kompetente myndighed eller Kommissionen og et tredjelands myndigheder. En sådan udveksling bør kun tillades, hvor de relevante nationale bestemmelser og EU-bestemmelser om grundlæggende rettigheder og overførsel af personoplysninger til tredjelande overholdes, efter at de myndigheder, som oprindeligt har indsamlet oplysningerne, har givet tilladelse hertil. Kommissionen bør underrettes om enhver udveksling af oplysninger med tredjelande i henhold til denne forordning og bør aflægge rapport herom til Europa-Parlamentet og til Rådet.
- (33) I betragtning af arten af de indsamlede oplysninger og bærernes og angivernes berettigede forventninger om, at deres personoplysninger og oplysninger om værdien af de likvide midler, som de har ført ind i eller ud af Unionen, behandles fortroligt, bør de kompetente myndigheder træffe passende foranstaltninger til at sikre, at personer, der skal have adgang til oplysningerne, overholder tavshedspligten, og til at beskytte oplysningerne tilstrækkeligt mod uautoriseret adgang, brug eller videregivelse. Medmindre andet er bestemt i denne forordning eller i national ret, navnlig i forbindelse med retssager, bør sådanne oplysninger ikke videregives uden tilladelse fra den myndighed, der har indsamlet dem.

Behandling af oplysninger efter denne forordning kan også omfatte personoplysninger og bør udføres i overensstemmelse med EU-retten. Medlemsstaterne og Kommissionen bør kun behandle personoplysninger på en måde, der er forenelig med denne forordnings formål. Enhver indsamling, offentliggørelse, videregivelse, overførsel eller anden behandling af personoplysninger inden for denne forordnings anvendelsesområde bør være underlagt kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001¹ og (EU) 2016/679². Behandling af personoplysninger med henblik på nærværende forordning bør ske i overensstemmelse med den grundlæggende ret til respekt for privatliv og familieliv som anerkendt i artikel 8 i Europarådets konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder såvel som retten til respekt for privatliv og familieliv og retten til beskyttelse af personoplysninger som anerkendt i henholdsvis artikel 7 og 8 i Den Europæisk Unions charter om grundlæggende rettigheder («chartret»).

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

- (34) Med henblik på FIU'ernes analyse og på at sætte myndighederne i andre medlemsstater i stand til at udøve kontrol og håndhæve forpligtelsen til at angive likvide midler, navnlig for så vidt angår personer, som tidligere har overtrådt denne forpligtelse, er det nødvendigt, at oplysningerne indeholdt i angivelser foretaget i henhold til denne forordning opbevares tilstrækkeligt længe. Med henblik på, at FIU'erne kan udføre deres analyse effektivt, og på, at de kompetente myndigheder kan kontrollere og effektivt håndhæve forpligtelsen til at angive eller indberette likvide midler, bør varigheden af opbevaring af oplysninger indeholdt i angivelser foretaget i henhold til denne forordning ikke overskride fem år med mulighed for yderligere forlængelse efter en grundig vurdering af nødvendigheden og forholdsmæssigheden af en sådan yderligere opbevaring, som ikke bør overskride tre år.
- (35) Med henblik på at tilskynde til overholdelse og afskrække fra omgåelse bør medlemsstaterne indføre sanktioner for manglende overholdelse af forpligtelsen til at angive eller indberette likvide midler. Disse sanktioner bør kun finde anvendelse ved manglende angivelse eller indberetning af likvide midler i henhold til denne forordning og bør ikke tage hensyn til de mulige kriminelle handlinger forbundet med de likvide midler, som kan være genstand for yderligere efterforskning og foranstaltninger, som falder uden for denne forordnings anvendelsesområde. Disse sanktioner bør være effektive, forholdsmæssige og have afskrækkende virkning og ikke gå videre, end hvad der er nødvendigt for at tilskynde til overholdelse. Sanktioner indført af medlemsstaterne bør have en tilsvarende afskrækkende virkning over alt i Unionen for overtrædelse af denne forordning.

- (36) De fleste medlemsstater benytter ganske vist allerede en harmoniseret angivelsesblanket, EU's angivelsesblanket til likvide midler, på frivillig basis, men for at sikre, at de kompetente myndigheder foretager ensartet kontrol og behandler, videregiver og analyserer angivelserne effektivt, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til at vedtage skabelonerne til angivelsesblanketten og indberetningsblanketten, fastlægge kriterierne for en fælles ramme for risikostyring, fastlægge de tekniske bestemmelser for udveksling af oplysninger, fastlægge skabelonen til den blanket, der skal anvendes til videregivelse af oplysninger og fastlægge de bestemmelser og det format, der skal anvendes til indberetning af statistiske oplysninger til Kommissionen. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011¹.
- (37) For at forbedre den nuværende situation, hvor der er begrænset adgang til statistiske oplysninger, og hvor der kun findes nogle indikationer på, i hvilket omfang kriminelle smugler likvide midler over Unionens ydre grænser, bør der skabes et mere effektivt samarbejde ved hjælp af udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder og med Kommissionen. For at sikre, at denne udveksling af oplysninger er effektiv, bør Kommissionen evaluere, om den etablerede ordning opfylder sit formål, eller om der er hindringer for rettidig og direkte udveksling af oplysninger. Derudover bør Kommissionen offentliggøre statistiske oplysninger på sin hjemmeside.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

(38) For hurtigt at kunne tage hensyn til fremtidige ændringer af internationale standarder, såsom standarder, der er vedtaget af FATF, eller for at kunne forhindre omgåelsen af denne forordning ved anvendelsen af råvarer anvendt som højlikvide værdiopbevaringsmidler eller ved anvendelsen af forudbetalte kort bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF, for så vidt angår ændringer af bilag I til denne forordning. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning¹. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

¹ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

- (39) Målene for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af den tværnationale karakter af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme og de særlige karakteristika ved det indre marked og dets grundlæggende rettigheder, som kun kan gennemføres fuldt ud ved at sikre, at der ikke sker nogen uforholdsmæssig forskelsbehandling på grundlag af national lovgivning, når likvide midler passerer Unionens ydre grænser, bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (40) Denne forordning overholder de grundlæggende rettigheder og følger de principper, der er anerkendt i artikel 6 i TEU og gengivet i chartret, navnlig i dets afsnit II.
- (41) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse blev hørt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i forordning (EF) nr. 45/2001 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand

I denne forordning fastsættes en kontrolordning vedrørende likvide midler, der føres ind i eller ud af Unionen, som supplement til den retlige ramme for forebyggelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, der er fastlagt ved direktiv (EU) 2015/849.

Artikel 2

Definitioner

1. I denne forordning forstås ved:
 - a) »likvide midler«:
 - i) kontanter
 - ii) ihændekeeperpapirer
 - iii) råvarer anvendt som højlikvide værdiopbevaringsmidler
 - iv) forudbetalte kort
 - b) »rejse ind i eller ud af Unionen« eller »føres ind i eller ud af Unionen«: at komme fra et område uden for det område, der er omfattet af artikel 355 i TEUF, og rejse ind i eller blive ført ind i det område, der er omfattet af nævnte artikel, eller at rejse ud af eller blive ført ud af området omfattet af nævnte artikel

- c) »kontanter«: pengesedler og mønter, som er i omløb som betalingsmidler, eller som har været i omløb som betalingsmidler og stadig kan omveksles i finansielle institutter eller centralbanker til pengesedler og mønter, som er i omløb som betalingsmidler
- d) »ihænderpapirer«: andre instrumenter end kontanter, som giver ihænderne ret til at gøre krav på et finansielt beløb mod fremvisning af instrumenterne uden at skulle bevise deres identitet eller ret til beløbet. Disse instrumenter er:
 - i) rejsechecks og
 - ii) checks, gældsbreve og pengeanvisninger, der enten er i ihænderform, underskrevet, men med modtagerens navn udeladt, endosseret uden restriktion, udstedt til en fiktiv modtager eller i en anden sådan form, at retten til fordringen overgår ved overdragelse
- e) »råvare anvendt som højlikvidt værdiopbevaringsmiddel«: en vare som anført i bilag I, nr. 1), af høj værdi i forhold til sin volumen, som let kan konverteres til kontanter på tilgængelige handelsmarkeder, samtidig med at transaktionsomkostningerne er beskedne
- f) »forudbetalt kort«: et anonymt kort som anført i bilag I, nr. 2), der opbevarer eller giver adgang til pengeværdier eller -midler, som kan anvendes til betalingstransaktioner, til at erhverve varer eller tjenesteydelser eller til at indløse kontanter, hvor et sådant kort ikke er knyttet til en bankkonto

- g) »kompetente myndigheder«: medlemsstaternes toldmyndigheder og alle andre myndigheder, der af medlemsstaterne er bemyndiget til at anvende denne forordning
- h) »bærer«: enhver fysisk person, som rejser ind i eller ud af Unionen med likvide midler på sig, i sin bagage eller i sit transportmiddel
- i) »uledsagede likvide midler«: likvide midler, der indgår i en forsendelse uden en bærer
- j) »kriminell handling«: enhver af de handlinger, der er anført i artikel 3, nr. 4), i direktiv (EU) 2015/849
- k) »finansiel efterretningsenhed (FIU)«: den enhed, der er oprettet i en medlemsstat med henblik på at gennemføre artikel 32 i direktiv (EU) 2015/849.

2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med denne forordnings artikel 15 vedrørende ændring af bilag I til denne forordning for at tage højde for nye tendenser inden for hvidvask af penge som defineret i artikel 1, nr. 3) og 4), i direktiv (EU) 2015/849 eller finansiering af terrorisme som defineret i nævnte direktivs artikel 1, nr. 5) eller for at tage højde for bedste praksis inden for forebyggelse af hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme eller for at forhindre, at kriminelle anvender råvarer, der er anvendt som højlikvide værdiopbevaringsmidler, og forudbetalte kort til at omgå de forpligtelser, der er fastlagt i denne forordnings artikel 3 og 4.

Artikel 3

Forpligtelse til at angive ledsagede likvide midler

1. Bærere, som bærer 10 000 EUR eller derover i likvide midler, skal angive de pågældende likvide midler til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, gennem hvilken de rejser ind i eller ud af Unionen, og stille midlerne til rådighed for myndighederne med henblik på kontrol. Pligten til at angive likvide midler anses ikke for opfyldt, hvis de afgivne oplysninger er ukorrekte eller ufuldstændige, eller hvis de likvide midler ikke stilles til rådighed med henblik på kontrol.
2. Den i stk. 1 omhandlede angivelse skal indeholde nærmere oplysninger om følgende:
 - a) bæreren, herunder fulde navn, kontaktoplysninger omfattende adresse, fødselsdato og fødested, nationalitet og identifikationsdokumentnummer
 - b) ejeren af de likvide midler, herunder fulde navn, kontaktoplysninger omfattende adresse, fødselsdato og fødested, nationalitet og identifikationsdokumentnummer, hvor ejeren er en fysisk person, eller fulde navn, kontaktoplysninger omfattende adresse, registreringsnummer og, hvis det er til rådighed, momsregistreringsnummer, hvor ejeren er en juridisk person

- c) såfremt oplysninger herom er til rådighed, den tiltænkte modtager af de likvide midler, herunder fulde navn, kontaktoplysninger omfattende adresse, fødselsdato og fødested, nationalitet og identifikationsdokumentnummer, hvor den tiltænkte modtager er en fysisk person, eller fulde navn, kontaktoplysninger omfattende adresse, registreringsnummer og, hvis det er til rådighed, momsregistreringsnummer, hvor den tiltænkte modtager er en juridisk person
 - d) de likvide midlers art og beløb eller værdi
 - e) de likvide midlers økonomiske oprindelse
 - f) de likvide midlers tiltænkte anvendelse
 - g) transportruten og
 - h) transportmidlet.
3. De i denne artikels stk. 2 anførte oplysninger gives skriftligt eller elektronisk under anvendelse af den angivelsesblanket, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1, litra a). Angiveren skal efter anmodning have udleveret en bekræftet kopi af angivelsen.

Artikel 4

Forpligtelse til at indberette uledsagede likvide midler

1. Hvis uledsagede likvide midler på 10 000 EUR eller derover føres ind i eller ud af Unionen, kan de kompetente myndigheder i den medlemsstat, gennem hvilken de likvide midler føres ind i eller ud af Unionen, kræve, at afsenderen eller modtageren af de likvide midler eller en repræsentant herfor, alt efter hvad der er tilfældet, foretager en indberetningsangivelse inden for en frist på 30 dage. De kompetente myndigheder kan tilbageholde de likvide midler, indtil afsenderen, modtageren eller en repræsentant herfor foretager indberetningsangivelsen. Pligten til at indberette uledsagede likvide midler anses ikke for opfyldt, hvis angivelsen ikke er foretaget inden for tidsfristen, hvis de afgivne oplysninger er ukorrekte eller ufuldstændige, eller hvis de likvide midler ikke stilles til rådighed med henblik på kontrol.
2. Indberetningsangivelsen skal indeholde nærmere oplysninger om følgende:
 - a) angiveren, herunder fulde navn, kontaktoplysninger omfattende adresse, fødselsdato og fødested, nationalitet og identifikationsdokumentnummer
 - b) ejeren af de likvide midler, herunder fulde navn, kontaktoplysninger omfattende adresse, fødselsdato og fødested, nationalitet og identifikationsdokumentnummer, hvis ejeren er en fysisk person, eller fulde navn, kontaktoplysninger omfattende adresse, registreringsnummer og, hvis det er til rådighed, momsregistreringsnummer, hvis ejeren er en juridisk person

- c) afsenderen af de likvide midler, herunder fulde navn, kontaktoplysninger omfattende adresse, fødselsdato og fødested, nationalitet og identifikationsdokumentnummer, hvis afsenderen er en fysisk person, eller fulde navn, kontaktoplysninger omfattende adresse, registreringsnummer og, hvis det er til rådighed, momsregistreringsnummer, hvis afsenderen er en juridisk person
 - d) modtageren eller den tiltænkte modtager af de likvide midler, herunder fulde navn, kontaktoplysninger omfattende adresse, fødselsdato og fødested, nationalitet og identifikationsdokumentnummer, hvis modtageren eller den tiltænkte modtager er en fysisk person, eller fulde navn, kontaktoplysninger omfattende adresse, registreringsnummer og, hvis det er til rådighed, momsregistreringsnummer, hvis modtageren eller den tiltænkte modtager er en juridisk person
 - e) de likvide midlers art og beløb eller værdi
 - f) de likvide midlers økonomiske oprindelse og
 - g) de likvide midlers tiltænkte anvendelse.
3. De i denne artikels stk. 2. anførte oplysninger gives skriftligt eller elektronisk under anvendelse af den indberetningsblanket, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1, litra a). En bekræftet kopi af indberetningsangivelsen udleveres efter anmodning til angiveren.

Artikel 5

De kompetente myndigheders beføjelser

1. For at kontrollere overholdelsen af den i artikel 3 fastsatte forpligtelse til at angive ledsagede likvide midler har de kompetente myndigheder beføjelse til at foretage kontrol af fysiske personer, deres bagage og deres transportmiddel i overensstemmelse med de betingelser, der er fastlagt i national ret.
2. Med henblik på at gennemføre den i artikel 4 fastsatte forpligtelse til at indberette uledsagede likvide midler har de kompetente myndigheder beføjelse til at foretage kontrol af alle forsendelser, beholdere eller transportmidler, som kan indeholde uledsagede likvide midler, i overensstemmelse med de betingelser, der er fastlagt i national ret.
3. Hvis forpligtelsen til at angive ledsagede likvide midler efter artikel 3 eller forpligtelsen til at indberette uledsagede likvide midler efter artikel 4 ikke er opfyldt, udarbejder de kompetente myndigheder på eget initiativ en skriftlig eller elektronisk angivelse, som så vidt muligt indeholder de nærmere oplysninger, der er anført i artikel 3, stk. 2, eller artikel 4, stk. 2, alt efter hvad der er tilfældet.
4. Kontrollerne skal primært bygge på risikoanalyse med henblik på at afdække og vurdere risici og udvikle de nødvendige modforanstaltninger og skal udføres inden for en fælles ramme for risikostyring i overensstemmelse med de kriterier, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1, litra b), som også skal tage hensyn til den risikovurdering, som er etableret af Kommissionen og FIU'erne i henhold til direktiv (EU) 2015/849.
5. Med henblik på artikel 6 udøver de kompetente myndigheder også de beføjelser, der er tillagt dem ved nærværende artikel.

Artikel 6

Beløb under tærsklen, der mistænkes for at være forbundet med kriminelle handlinger

1. Hvis de kompetente myndigheder opdager en bærer med et beløb i likvide midler under den tærskel, der er omhandlet i artikel 3, og at der er indikationer på, at de likvide midler har forbindelse til kriminelle handlinger, registrerer myndighederne denne oplysning og de nærmere oplysninger, der er anført i artikel 3, stk. 2.
2. Hvis de kompetente myndigheder konstaterer, at uledsagede likvide midler under den tærskel, der er omhandlet i artikel 4, føres ind i eller ud af Unionen, og at der er indikationer på, at de likvide midler har forbindelse til kriminelle handlinger, registrerer myndighederne disse oplysninger og de nærmere oplysninger, der er anført i artikel 4, stk. 2.

Artikel 7

Kompetente myndigheders midlertidige tilbageholdelse af likvide midler

1. De kompetente myndigheder kan midlertidigt tilbageholde likvide midler ved en administrativ afgørelse i overensstemmelse med betingelserne i national ret, hvis:
 - a) forpligtelsen til at angive ledsagede likvide midler efter artikel 3 eller forpligtelsen til at indberette uledsagede likvide midler efter artikel 4 ikke er opfyldt, eller
 - b) der er indikationer på, at de likvide midler, uanset beløbsstørrelsen, har forbindelse til kriminelle handlinger.

2. Den i stk. 1 omhandlede administrative afgørelse skal være underlagt et effektivt retsmiddel efter procedurerne i national ret. De kompetente myndigheder meddeler en begrundelse for den administrative afgørelse til:

- a) den person, der er forpligtet til at foretage angivelsen i overensstemmelse med artikel 3 eller indberetningsangivelsen i overensstemmelse med artikel 4, eller
- b) den person, der er forpligtet til at afgive oplysningerne i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1 eller 2.

3. Varigheden af den midlertidige tilbageholdelse skal efter national ret være nøje begrænset til det tidsrum, der er påkrævet, for at de kompetente myndigheder kan fastslå, hvorvidt sagens omstændigheder berettiger yderligere tilbageholdelse. Varigheden af den midlertidige tilbageholdelse må ikke overstige 30 dage. Efter at have foretaget en grundig vurdering af nødvendigheden og forholdsmæssigheden af yderligere midlertidig tilbageholdelse kan de kompetente myndigheder beslutte at forlænge perioden for midlertidig tilbageholdelse til højst 90 dage.

Hvis der inden for denne periode ikke træffes nogen afgørelse om yderligere tilbageholdelse af de likvide midler, eller hvis det fastslås, at sagens omstændigheder ikke berettiger yderligere tilbageholdelse, skal de likvide midler omgående frigives til:

- a) den person, som de likvide midler blev midlertidigt tilbageholdt fra, i de situationer, der er omhandlet i artikel 3 eller 4 eller
- b) den person, som de likvide midler blev midlertidigt tilbageholdt fra, i de situationer, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1 eller 2.

Artikel 8
Oplysningskampagner

Medlemsstaterne sikrer, at personer, der rejser ind i eller ud af Unionen, eller personer, der sender uledsagede likvide midler fra Unionen eller modtager uledsagede likvide midler i Unionen, oplyses om deres rettigheder og forpligtelser efter denne forordning, og udvikler i samarbejde med Kommissionen passende materiale rettet mod disse personer.

Medlemsstaterne sikrer, at der stilles tilstrækkelig finansiering til rådighed til sådanne oplysningskampagner.

Artikel 9
Indgivelse af oplysninger til FIU'en

1. De kompetente myndigheder registrerer de oplysninger, der indsamles efter artikel 3 eller 4, artikel 5, stk. 3, eller artikel 6, og fremsender dem til FIU'en i den medlemsstat, hvor de blev indsamlet, i overensstemmelse med de tekniske bestemmelser omhandlet i artikel 16, stk. 1, litra c).
2. Medlemsstaterne sikrer, at FIU'en i den pågældende medlemsstat udveksler sådanne oplysninger med de relevante FIU'er i de øvrige medlemsstater i overensstemmelse med artikel 53, stk. 1, i direktiv (EU) 2015/849.
3. De kompetente myndigheder fremsender de i stk. 1 omhandlede oplysninger hurtigst muligt og under alle omstændigheder senest 15 arbejdsdage efter den dato, hvor oplysningerne blev indsamlet.

Artikel 10

Udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder og med Kommissionen

1. Hver medlemsstats kompetente myndighed fremsender elektronisk følgende oplysninger til de kompetente myndigheder i alle øvrige medlemsstater:
 - a) angivelser udarbejdet på eget initiativ i medfør af artikel 5, stk. 3
 - b) oplysninger, der er indsamlet i medfør af artikel 6
 - c) angivelser, der er indsamlet i medfør af artikel 3 eller 4, hvor der er indikationer på, at de likvide midler har forbindelse til kriminelle handlinger
 - d) anonymiserede oplysninger om risici og resultater af risikoanalyser.

2. Såfremt der er indikationer på, at de likvide midler har forbindelse til kriminelle handlinger, som kan skade Unionens finansielle interesser, fremsendes de i stk. 1 omhandlede oplysninger også til Kommissionen, til Den Europæiske Anklagemyndighed af de medlemsstater, der deltager i et forstærket samarbejde i henhold til forordning (EU) 2017/1939, hvor denne har kompetence til at handle efter nævnte forordnings artikel 22, og til Europol, hvor denne har kompetence til at handle efter artikel 3 i forordning (EU) 2016/794.

3. De kompetente myndigheder fremsender de i stk. 1 og 2 omhandlede oplysninger i overensstemmelse med de tekniske bestemmelser, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1, litra c), og ved anvendelse af den blanket, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1, litra d).
4. De oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, litra a), b) og c), og i stk. 2, fremsendes hurtigst muligt og under alle omstændigheder senest 15 arbejdsdage efter den dato, hvor oplysningerne blev indsamlet.
5. De oplysninger og resultater, der er omhandlet i stk. 1, litra d), fremsendes hver sjette måned.

Artikel 11

Udveksling af oplysninger med tredjelande

1. Med henblik på denne forordning kan medlemsstaterne eller Kommissionen inden for rammerne af gensidig administrativ bistand videregive følgende oplysninger til et tredjeland under forudsætning af skriftligt samtykke fra den kompetente myndighed, som oprindeligt indsamlede oplysningerne, og forudsat at en sådan videregivelse overholder den relevante nationale ret og EU-ret om overførsel af personoplysninger til tredjelande:
 - a) angivelser udarbejdet på eget initiativ i medfør af artikel 5, stk. 3
 - b) oplysninger, der er indsamlet i medfør af artikel 6

- c) angivelser, der er indsamlet i medfør af artikel 3 eller 4, hvor der er indikationer på, at de likvide midler har forbindelse til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.
2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om enhver videregivelse af oplysninger i henhold til stk. 1.

Artikel 12

Tavshedspligt, fortrolighed og datasikkerhed

1. De kompetente myndigheder garanterer sikkerheden af de oplysninger indsamlet i overensstemmelse med artikel 3 og 4, artikel 5, stk. 3, og artikel 6.
2. Enhver oplysning, som de kompetente myndigheder har indsamlet, er omfattet af tavshedspligt.

Artikel 13

Beskyttelse af og opbevaringsperiode for personoplysninger

1. De kompetente myndigheder fungerer som dataansvarlige for de personoplysninger, de indsamler under anvendelse af artikel 3 og 4, artikel 5, stk. 3, og artikel 6.
2. Behandling af personoplysninger på grundlag af denne forordning må kun finde sted med henblik på forebyggelse og bekæmpelse af kriminelle handlinger.

3. De personoplysninger, der indsamles under anvendelse af artikel 3 og 4, artikel 5, stk. 3, og artikel 6, må kun tilgås af de kompetente myndigheders behørigt godkendte personale og skal sikres forsvarligt mod uautoriseret adgang eller videregivelse. Medmindre andet er fastsat i artikel 9, 10 og 11, må oplysningerne ikke offentliggøres eller videregives uden udtrykkelig tilladelse fra den kompetente myndighed, som oprindeligt indsamlede dem. En sådan tilladelse er dog ikke nødvendig, hvis de kompetente myndigheder i henhold til den pågældende medlemsstats nationale ret er forpligtet til at offentliggøre eller videregive de pågældende oplysninger, navnlig i forbindelse med retssager.
4. De kompetente myndigheder og FIU'en opbevarer personoplysninger, der er indsamlet under anvendelse af artikel 3 og 4, artikel 5, stk. 3, og artikel 6, i fem år fra datoen for indsamling af oplysningerne. Efter udløbet af dette tidsrum skal disse personoplysninger slettes.
5. Opbevaringsperioden kan forlænges én gang med en yderligere periode på højst tre år, hvis:
 - a) FIU'en, efter at den har foretaget en grundig vurdering af nødvendigheden og proportionaliteten af sådan yderligere opbevaring og finder den berettiget med henblik på at gennemføre sine opgaver med hensyn til bekæmpelsen af hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, fastslår, at yderligere opbevaring er påkrævet, eller

- b) de kompetente myndigheder, efter at de har foretaget en grundig vurdering af nødvendigheden og proportionaliteten af sådan yderligere opbevaring og finder den berettiget med henblik på at gennemføre deres opgaver med hensyn til at tilvejebringe effektiv kontrol vedrørende forpligtelsen til at angive ledsagede likvide midler eller forpligtelsen til at indberette uledsagede likvide midler, fastslår, at yderligere opbevaring er påkrævet.

Artikel 14

Sanktioner

Hver medlemsstat indfører sanktioner, der finder anvendelse i tilfælde af, at den i artikel 3 fastsatte forpligtelse til at angive ledsagede likvide midler eller den i artikel 4 fastsatte forpligtelse til at indberette uledsagede likvide midler ikke overholdes. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

Artikel 15

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 2, stk. 2, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den ... [datoen for den lovgivningsmæssige basisretsakts ikrafttræden].

3. Den i artikel 2, stk. 2, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 2, stk. 2, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 16
Gennemførelsesretsakter

1. Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter følgende foranstaltninger med henblik på at sikre, at de kompetente myndigheder foretager kontrol på ensartet vis:
 - a) skabelonerne for angivelsesblanketten omhandlet i artikel 3, stk. 3, og for indberetningsblanketten omhandlet i artikel 4, stk. 3
 - b) kriterier for den fælles ramme for risikoforvaltning omhandlet i artikel 5, stk. 4, og mere specifikt risikokriterier, standarder og prioriterede kontrolområder på grundlag af de oplysninger, der er udvekslet i henhold til artikel 10, stk. 1, litra d), og EU-politikker og internationale politikker og bedste praksis
 - c) tekniske bestemmelser for effektiv udveksling af oplysninger efter nærværende forordnings artikel 9, stk. 1 og 3, og artikel 10 via det ved artikel 23 i forordning (EF) nr. 515/97 etablerede CIS
 - d) skabelonen for blanketten for videregivelse af oplysninger omhandlet i artikel 10, stk. 3, og
 - e) bestemmelserne og det format, medlemsstaterne skal anvende til indberetning af anonymiserede statistiske oplysninger om angivelser og overtrædelser til Kommissionen, jf. artikel 18.
2. De i denne artikels stk. 1 omhandlede gennemførelsesretsakter vedtages efter den undersøgelsesprocedure, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2.

Artikel 17

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg for kontrol med likvide midler. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikel 18

Fremsendelse af oplysninger vedrørende gennemførelsen af denne forordning

1. Senest den ... [seks måneder efter denne forordnings anvendelsesdato] fremsender medlemsstaterne følgende til Kommissionen:
 - a) listen over kompetente myndigheder
 - b) nærmere oplysninger om de sanktioner, der er indført i henhold til artikel 14
 - c) anonymiserede statistiske oplysninger om angivelser, kontrol og overtrædelser under anvendelse af den blanket, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1, litra e).

2. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om eventuelle senere ændringer i de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, litra a) og b), senest en måned efter at ændringerne får virkning.

De i stk. 1, litra c), omhandlede oplysninger skal gives til Kommissionen mindst hver sjette måned.

3. Kommissionen stiller de i stk. 1, litra a), omhandlede oplysninger og eventuelle senere ændringer af oplysningerne i henhold til stk. 2 til rådighed for alle de øvrige medlemsstater.
4. Kommissionen offentliggør hvert år de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, litra a) og c), og eventuelle senere ændringer af disse oplysninger i henhold til stk. 2 på sin hjemmeside og oplyser på en klar måde brugerne om kontrollen med likvide midler, der føres ind i eller ud af Unionen.

Artikel 19

Evaluering

1. Den ... [tre år efter denne forordnings ikrafttræden] og hvert femte år derefter forelægger Kommissionen på grundlag af de oplysninger, der er modtaget regelmæssigt fra medlemsstaterne, Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af denne forordning.

Den i første afsnit omhandlede rapport evaluerer navnlig, hvorvidt:

- a) andre aktiver bør være omfattet af denne forordnings anvendelsesområde
- b) indberetningsproceduren for uledsagede likvide midler er effektiv
- c) tærsklen for uledsagede likvide midler bør revideres
- d) oplysningsstrømmene i overensstemmelse med artikel 9 og 10 og navnlig brugen af CIS er effektive, eller om der er hindringer for rettidig og direkte udveksling af kompatible og sammenlignelige oplysninger mellem kompetente myndigheder og med FIU'erne, og
- e) sanktionerne indført af medlemsstaterne er effektive, forholdsmæssige og afskrækkende og er i overensstemmelse med Domstolen for den Europæiske Unions faste retspraksis og har en tilsvarende afskrækkende virkning overalt i Unionen for overtrædelser af denne forordning.

2. Den i stk. 1 omhandlede rapport skal indeholde følgende, hvis det er til rådighed:

- a) en sammenstilling af oplysninger modtaget fra medlemsstaterne om likvide midler, der har forbindelse til kriminelle handlinger, som påvirker Unionens finansielle interesser negativt, og
- b) oplysninger om udveksling af oplysninger med tredjelande.

Artikel 20

Ophævelse af forordning (EF) nr. 1889/2005

Forordning (EF) nr. 1889/2005 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses i overensstemmelse med sammenligningstabellen i bilag II.

Artikel 21

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den ... [30 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden].

Artikel 16 finder dog anvendelse fra den ... [datoen for denne forordnings ikrafttræden].

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand

BILAG I

Råvarer anvendt som højlikvide værdiopbevaringsmidler og forudbetalte kort, der betragtes som likvide midler efter artikel 2, stk. 1, litra a), nr. iii) og iv)

1. Råvarer anvendt som højlikvide værdiopbevaringsmidler:
 - a) mønter med et guldindhold på mindst 90 % og
 - b) umøntet ædelmetal, f.eks. barrer eller klumper med et guldindhold på mindst 99,5 %.
 2. Forudbetalte kort: p.m.
-

BILAG II

Sammenligningstabel

Forordning (EF) nr. 1889/2005	Nærværende forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3
—	Artikel 4
Artikel 4, stk. 1	Artikel 5
Artikel 5, stk. 2	Artikel 6
Artikel 4, stk. 2	Artikel 7
—	Artikel 8
Artikel 5, stk. 1	Artikel 9
Artikel 6	Artikel 10
Artikel 7	Artikel 11
Artikel 8	Artikel 12
—	Artikel 13
Artikel 9	Artikel 14
—	Artikel 15
—	Artikel 16
—	Artikel 17
—	Artikel 18
Artikel 10	Artikel 19
—	Artikel 20
Artikel 11	Artikel 21
—	Bilag I
—	Bilag II